

Artikel 6. Politikernes, politiet og efterretningstjenesternes antikommunistiske felttog. 1968 – 2000

Et anklageskrift

Agenter for en fremmed magt.

PET's overvågning af Danmarks kommunistiske Parti. 1945 – 1989.

- ”Mandigt bekendte den danske udenrigsminister sig til kampen mod bolsjevismen, der netop i de nordiske stater truede i Sovjetunionens skikkelse. Under Tysklands ledelse gælder det nu om at bevare fællesskabets system i overensstemmelse med den europæiske kultur.”

(Tysk kommentar til udenrigsminister Scavenius' tale ved underskrivelsen af „Antikominternpagten” i Deutsche Allgemeine Zeitung 24. november 1941.)

- ”De, hr. præsident, og USA har mere end nogen anden fremmet denne vision om frihed og demokrati over hele verden. Tillad mig at hylde Dem for det.

(Medlem af ”de villiges koalition”: Forhenværende Statsminister Anders Fogh Rasmussen til præsident Georgs W. Bush. 2. marts 08.)

Af Anton Nielsen.

Der går en lige linie fra det danske politis registrering af de spaniensfrivillige og kommunisterne fra begyndelsen af trediverne, over det grundlovsstridige forbud mod Danmarks Kommunistiske Parti i 1941 og udleveringen af danske kommunister til den nazistiske besættelsesmagt med efterfølgende deportation til dødslejrene i Det tredje Rige, til efterkrigstidens kolde krig og helt frem til dags dato.

Hele vejen igennem har efterretningstjenesterne og deres politiske bagmænd søgt at fremstille sig selv som demokratiets væbnere i en nødvendig og uomgængelig kamp mod onde samfundsnedbrydende og landsforræderiske kræfter.

Men målet er – og har hele tiden været – det samme, nemlig at sikre sig fuld og absolut kontrol med de politiske modstandere på den danske venstrefløj.

Det var også på den baggrund, at vi hilste en historisk undersøgelse, i forbindelse med den juridiske undersøgelse af PET, velkommen. Siden blev vi mere forbeholdne.

Ikke fordi vi har noget mod en tilbundsående undersøgelse, men fordi vi har oplevet, hvordan tingene vendes på hovedet.

To udvalgte politisk, dresserede historikere skulle forestå undersøgelsen. Men da vi havde set, hvordan såvel borgerlige som socialdemokratiske politikere i hele forløbet op til nedsættelsen af undersøgelseskommissionen, havde søgt at gøre ”sagen” til en sag mod venstrefløjen – ikke mindst mod kommunisterne – og ikke til en sag mod ”væsnerne”, hvis ulovlige virksomhed er den egentlige grund til hele affæren. I det nye årtusinde har man forsøgt at genstarte den kolde krig i Danmark.

Ofrene hænges ud.

Ofrene for PETs, FEs og Socialdemokratiets private marodørkorps AIC (Arbejderbevægelsens Informationscentral), hænges endnu engang ud som farlige for intet mindre end den nationale sikkerhed.

Det kommer fra de samme politiske kredse, som i sin tid samarbejdede med den tyske besættelsesmagt og opfordrede befolkningen til at stikke sabotører og andre modstandsfolk. Man forstår deres uvilje ved at få undersøgelsen udvidet med årene fra 1933 til 1945, som tidligere foreslået af kommunisterne.

Det var og er også de samme politiske kræfter, som i hele perioden siden anden verdenskrig, aldrig har forsømt nogen lejlighed til at støtte diktatorer og undertrykkere overalt på kloden. Denne flok koldkrigere – USA's dikkende lammehaler, tidligere nazi-Tysklands – forsøger endnu engang, for at dække over deres snuskede agentvirksomhed, at beklukke kommunisternes ære og nationale sindelag.

Historien skal skrives om, så den er politisk bekvem for magthaverne og passer til deres aktuelle politiske mål. *HISTORIEN forsvinder i nationens store glemmebog.*

Et opgør trænger sig på...

I forbindelse med de såkaldte historiske undersøgelser, blæste manden, som sendte Danmark i krig – tidligere statsminister Anders Fogh Rasmussen, nu chef for terrornetværket NATO – til angreb på den danske venstrefløj

Statsministeren gjorde det på et tidspunkt helt klart, at undersøgelsen drejer sig om de, som han frimodigt – og i strid med alle kendsgerninger – kaldte ”de danske medløbere”.

Skulle nogen være i tvivl om, hvem det mon kunne være, så gjorde hans partifælle – nuværende Kirke- og Integrations minister, Birthe Rønn Hornbech – det lysende klart hvem der var tale om:

”Kommunisterne, socialisterne, Fredsbevægelsen, de vildfarne radikale og socialdemokraterne ... alles gøren og laden skal efterforskes og offentliggøres. Og hvis enkeltpersoner føler sig ramt – so it be,” sagde damen på nydansk. ”Hvis man var aktiv på venstrefløjten under Den kolde Krig, må man leve med de konsekvenser, det får.”

Dermed var grundlaget for en politisk standret, vore dages inkquisition, på plads – syntes hun at mene.

I parentes bemærket:

Det er den samme Birthe Rønn Hornbech – nu kynisk udvisningsminister – der, i lighed med sine forgængere Steinke og Thune Jacobsen i 30-erne, som under besættelse sendte tyske antifascister, jøder og sigøjnere direkte til skafottet i Plötzensee – nu sender mishandlede og torturerede flygtninge tilbage til deres bøddler i Irak.

Støttepartiet Dansk Folkepartis forstod statsministeren og Rønn Hornbech rigtigt og rejste hurtigt en forespørgsels-debat i folketinget. Den fandt sted den 21. januar 2003.

”Hvilke oplysninger kan regeringen give vedrørende kommende undersøgelser af de indre danske konflikter under den kolde krig?”

En af spørgerne, pastor Jesper Langballe: **”Lad mig begynde med et citat.”**

”Et opgør trænger sig derfor på. Det skal være et opgør med de kræfter, der under Den Kolde Krig gik Sovjetunionens og Warszawa-pagtens ærinde. Et opgør med de mennesker, der ikke var i stand til at forstå, at der nu engang er forskel mellem ven og fjende. Den enkle – men deprimerende – kendsgerning er jo den, at vi her har at gøre med mennesker, som reelt begik et intellektuelt og moralsk forræderi af format, men som helt er sluppet for tiltale.”

Og videre:

”Jeg ved, at flere velanskrevne historikere allerede har tilbudt deres assistance til denne store – og særdeles vigtige – opgave. Der er ikke noget at betænke sig på: Lad os da tage mod disse historikers fornuftige tilbud om at afdække, hvad der virkelig foregik i Danmark i de år.”

Jeg er temmelig sikker på, at statsministeren vil nikke genkendende til de ord, for de er skrevet af ham selv i 1999”, sluttede Langballe.

Vildledning.

For at bortlede opmærksomheden fra sagens egentlige udgangspunkt – PETs og de øvrige efterretningsvæsners ulovlige adfærd over for landets borgere – har man nu igennem længere tid – i antikommunismens skinhellige navn – systematisk gennemført en hetzkampagne mod ofrene for ulovlighederne. Alle de gode samfundsstøtter står frem på rad og række – nøjagtig som ”i de gode gamle dage”:

Historieprofessorer – hvis opgave her i livet er på bestilling at forvanske og omskrive historien, så den ikke støder dagens magthavere, men til enhver tid er i fuld overensstemmelse med Danmarks rolle som vasal – før for Hitler-Tyskland – nu for USA.

”Angrende” forfattere som undsiger deres ungdoms overbevisning om et bedre samfund – spalte op og spalte ned. De bliver formodentlig betalt pr. tusind ord. Vi blev lokket af de fæle kommunister, bræger de.

Journalister, som har dyrket løgnen som våben i den politiske kamp i årevis, melder sig som sandhedsvidner. Troen på en bedre verden var bare nogle ungdommelige griller. Det er vi vokset fra. Nu skal vi nok gøre, hvad vi bliver betalt for. Og de gør det – til overflod. Der er penge i lortet. Tidligere ”kommunister” går bodsgang til den ideologiske håndvask, for derefter at hæve deres 30 sølvpenge. Derefter vil ingen mere – ej heller deres bagmænd – kendes ved dem. De har gjort deres ”pligt”, de kan gå. Og ærlig talt: De ligger, som de har redt

Mange vrede kammerater har igennem den sidste halve snes år henvendt sig til mig. Ikke mindst ældre kammerater som har gjort modstandskampen og kz-lejrene med. Med livet som indsats kæmpede de for Danmarks frihed. Nu kalder man dem landsforrædere. Kammerater som har arbejdet for bedre forhold for arbejderklassen, eller kæmpet for fred i stedet for krig, anklages nu for landsskadelig virksomhed.. Historien vendes på hovedet.

PETs landsskadelige virksomhed forsøges svøbt i glemslens slør, og PET-kommissionens beretning tjener først og fremmest til vildledning og afsporing af en reel debat. Tavlen er vasket ren, al snak om overgreb og manglende demokratisk indsigt må herefter høre op. Der er ikke mere at snakke om. For med Kommissionens beretning er historien endegyldigt på plads, forstår man. Sækken er snøret til.

Opponenterne mod kommissionens beretning står foran en lukket dør. Alle indvendinger er reelt meningsløse, af den simple grund at PET-kommissionen har lukket og slukket. Den eksisterer ikke mere, og kan derfor heller ikke svare på spørgsmål. Og PET – ja hvad med PET – ja de må heller ikke udtale sig, da de har tavshedspligt. Det er et skandaløst bedrag – et forsøg på at manipulere og passiviserer den danske befolkning. Munden skal lukkes endegyldigt på alle anderledes tænkende. Det skal ikke lykkes, og det vil ikke lykkes. Det er vi flere om at bestemme.

Antikommunisme.

Men et er den aktuelle sag vedrørende PETs landsskadelige virksomhed, noget andet er det ideologiske felttog mod kommunisterne. Men hvad angår angrebene på kommunisterne, skal vi ingen hjælp vente fra anden side. Det er en realitet, men næppe nogen nyhed. Vi kommer selv til at tage affærer.

Nogle kammerater har talt om at anlægge injuriersag mod de værste løgnhalse – og det kan de eller de kommunistiske partier naturligvis gøre – men det kan vise sig at være en både nyttesløs og økonomisk dyr vej, som ikke fører til noget som helst i et land med klassesdomstole.

Men muligheden skal da ikke afvises. Kommunisterne har før brugt domstolene til at nå ud med vore meninger. Men da var det de andre, som havde trukket os i retten – glem ikke det.

Så det er nu, vi skal til orde – skriftligt og mundtligt – mod de løgnagtige påstande, der bringes til torvs. Det er indtil nu sket i for ringe omfang. Partierne må samlet gå aktivt ind i arbejdet. Og vi må alle – på tryk eller i tale – benytte enhver lejlighed til at tage til genmæle. Det er ikke nok med udtalelser fra landsledelser og hovedbestyrelser. En organisering af kampen er nødvendig. Det er op til den enkelte kommunist. Partiet går som bekendt i dine sko kammerat, som Brecht så rigtigt sagde det.

Ikke en forsvarstale – men et anklageskrift.

Dette er ikke en forsvarstale for den kommunistiske bevægelse – det har den ikke nødt til – det som her er bragt, er kun en begyndelse til en anklagetale mod de mørke magter i vort land, som med alle midler har forsøgt at undergrave den kommunistiske bevægelse, forfulgt vore kammerater og løjet om vore politiske hensigter og mål.

Det er en anklage mod den uhellige alliance mellem efterretningsvæsnerne og de politiske magthavere, der dengang det virkelig gjaldt, gik fjendens ærinde.

At denne uhellige alliance fortsat eksisterer, så vi et eksempel på i Brorsons Kirke, med efterfølgende fængsling og udvisning af de irakiske flygtninge til deres bødler i Irak.

PET-kommissionen genopstod efter godt 10 år bag lukkede døre. Resultatet af al deres møje var en rapport på 4.700 sider om efterretningstjenestens virksomhed i årene fra 1945 til 1989.

Hvis nogen skulle have troet, at der med rapportens offentliggørelse ville blive kastet lys over PETs og de øvrige såkaldte efterretningsorganisationers – officielle som private – lyssky virksomhed under den kolde krig, så bliver de skuffede.

PET står – efter offentliggørelsen af rapporten – tilbage ren som nyfalden sne. PET og de øvrige muldvarpe kan intet bebrejdes, forstår man.

Hovedkonklusionen af års møjsommeligt arbejde bag lukkede døre er som følger:

”PET fremstår efter kommissionens undersøgelse ikke som en stat i staten, der handlede efter egne normer, men som en del af det danske statssystem og i det store hele underlagt de samme regler.” I det store og hele!

Med andre ord ansvaret for efterretningsvæsners gøren og laden ligger alene på det politiske establishment?

Danmarks kommunistiske Parti.

Overskriften på PET-kommissionens beretnings 6. bind er: **”PETs overvågning af Danmarks Kommunistiske Parti”**.

Man gør indledningsvis opmærksom på,

”... at PETs overvågning af DKP havde en særlig status i PETs efterforskning under hele den kolde krig, idet DKP var det eneste parti, der var knyttet til Danmarks hovedmodstander: Sovjetunionen.”

Dette falske og propagandistiske udsagn tager PET-kommissionen til sig som sit eget, som det politiske udgangspunkt for dens videre undersøgelse, stillingtagen og konklusioner.

Med en gammel politisk løgn – bliver ikke bliver mere sand ved at blive gentaget. Kommissionen retter ind til højre og tilslutter sig hermed – hvad næppe kan overraske nogen – den pågående omskrivning og tilpasning af historien, så den kommer til at passe med de nuværende magthaveres politiske hensigter og mål.

Man stiller på intet tidspunkt spørgsmålstejn ved PET's politiske præmisser!

På den baggrund udråber man de danske kommunister og hele den progressive, politiske og faglige danske venstrefløj til uromagere, socialistiske ballademagere, samfundsfjender og agenter i en fremmed magt tjeneste.

Tingene vendes på hovedet – de sande overløbere og landsforrædere, som i landets sværeste tider var agenter, stikkere og bøddler for en fremmed magt, og uden skrupler udleverede landsmænd til fjenden – for mange med døden til følge – renvaskes endnu engang.

Alt var og er tilsyneladende fortsat tilladt og legitimt i kampen mod et lovligt politisk parti og mennesker med en anden politisk opfattelse. For PET og deres politiske bagmænd står fjenden fortsat til venstre og vennerne til højre.

”En god efterretningstjeneste må selvsagt fortolke politisk fastlagte direktiver og måske ikke altid gå helt efter bogen.”, sagde Ditlev Tamm til BT d. 29. november 1998.

Ditlev Tamm – dommer, professor, DR. JUR. og senere fra 1999 til 2009 medlem af PET- Kommissionen.

Som tidligere nævnt i denne artikelserie, var der var ikke tvivl i hans sind, men han har jo også som historiker god indsigt i de dele.

Loven kan bøjes efter behov, forstår man? Og bliver det! Også grundloven **kan** – hvis man politisk finder det nødvendigt af hensyn til ”Rigets sikkerhed” og det fortsat gode samarbejde med en besættelsesmagt – sættes ud af kraft, som det viste sig under besættelsen. Og det kan den stadig. Det er kun få år siden, vi så en regering og en statsminister sende vort land i krig på en løgn, for at takkes en amerikansk præsident. Et klokkeklart grundlovsbrud. Før NAZI nu NATO.

Sig mig hvem dine venner er...

Det fremgår af PET-kommissionens beretning, at:

”Det danske politi forud for den tyske besættelse i 1940 tilsyneladende plejede tætte kontakter til Gestapo, med hvem man allerede i 30-erne udvekslede oplysninger om kommunister.”

Rapporten afslører ligeledes, at såvel politiets som militærets efterretningstjenester kappedes om at benytte gamle nazister.

Det fremgår yderligere, at dette frugtbare samarbejde ikke sluttede med nazi-Tysklands nederlag, men at:

”Dansk politi i 1947 havde kontakt til personer, som tidligere havde arbejdet for Hitlers efterretningstjeneste, der havde forfulgt kommunisterne.” I den sammenhæng ansatte man en gammel Gestapomand **”med speciale i kommunistbekæmpelse.”**

Ræsonnementet syntes tydeligvis at være, at til specialarbejde, benytter man selvfølgelig specialister. Og i den sammenhæng er ingen bedre end ”die alte kammeraden”.

De ”private” agentgrupper.

De private antikommunistiske organisationer ”Firmaet”, Stay-behind grupperne, AK-grupperne, Arbejderbevægelsens Informationscentral (AIC) m.fl., var et produkt af Den kolde krigs ideologi og den mest vulgære antikommunisme, som blev brugt af såvel den danske efterretningstjeneste PET som det amerikanske CIA, der også finansierede og bevæbnede deres undergravende virksomhed. Mange kendte samfundsspidser tjente deres første politiske spore, med at belure, aflytte og forpeste livet for politiske modstandere. **De var om nogen agenter for en fremmed magt.**

Antikommunismens ideologiske fortrop udgjordes i en lang periode af Moralsk Oprustning, hvis beslutninger blev truffet alene af ”førelse” fra Gud. Man forsøgte at fremstille den dybt reaktionære organisation – som havde nogle af denne verdens værste krigsforbrydere i sin ledelse – som et broderskab i demokratiets tjeneste. Det hele byggede på en stor løgn, alligevel fik denne fascistoide, sorte loge indflydelse langt ind i de skiftende regeringer. Deres forkvalede og bevidst løgnagtige

fremstilling af andres politiske meninger, var helt i tråd med Joseph McCarthy uamerikanske komite, som ”over there” forfulgte tusindvis af uskyldige borgere. En politisk brændemærkning, som var ”Den Kolde Krigs” ideologiske udspring.

Og det er fortsat de holdninger, som ligger bag nutidens antikommunistiske profeter i vort land – historie-professorer, præstefætrene fra Dansk Folkeparti og mange med dem. Ikke mindst medlemmerne af den siddende regering, som alle præker deres hadske og reaktionære evangelium for en apolitisk og til dels historieløs befolkning. Et resultat af de samme partiers og personers bevidste bidrag til den almindelige fordummelse.

Afslutningsvis et par almene bemærkninger til eftertanke, om den nyligt aflagte beretning om PETs virksomhed. Kommissionen kan naturligvis ikke undgå engang imellem at hæve pegefingern, når PET helt tydeligt var gået over stregen.

For eksempel når man – på trods af regeringserklæringen af 1968 som forbød registreringen af borgere ”**alene på grund af lovlig politisk virksomhed**” – fortsætter registreringen, undlader at destruere kartotekerne, men i stedet nedfotograferer dem og oversender dem til storebror i Washington. Et eksempel, som det var svært at komme uden om, da det var alment kendt i forvejen.

Men hvordan er situationen i dag? PET er vokset og vokser stadig. Ifølge egne oplysninger arbejder der i dag ca. 700 mennesker for PET. Bevillingerne til PET’s virksomhed er stadig stigende. Operationsområderne bliver stadig udvidet. Ifølge PET’s egne oplysninger drejer det sig om: Kontraterrorisme, kontraekstremisme, kontraspionage, og organiseret kriminalitet. Hertil kommer en række områder på det sikkerhedsmæssige område, bl.a. personbeskyttelse og sikkerhedsrådgivning.

Dertil kommer, at vi i dag har en lovgivning på området, som for længst ville have lovliggjort de fleste af de overtrædelser, som PET venligt kritiseres for i Kommissionens beretning. Det politiske flertal har i flere omgange strammet lovgivningen på området til fordel for PET, men til fare for borgernes retssikkerhed.

Med den nuværende lovgivning, havde der overhovedet ikke været noget at komme efter. I dag er lovgivningen for store deles vedkommende en kopi af amerikansk lovgivning og dekretter udstedt af den amerikanske præsident. PET kan stort set gøre, hvad de vil inden for lovens særdeles vide rammer. Ikke mindst den såkaldte terrorlovgivning – som i ånd og indhold på det nærmeste er en afskrift af den amerikanske ”Patriot Act”.

Hvor langt de vil gå i så henseende får vi at se, når PET inden længe vil forsøge at få mennesker dømt for støtte til og solidaritet med kæmpende og undertrykte mennesker i Colombia og Palæstina.

Danmark er blevet et inhumant samfund, Et samfund i strid med al menneskelighed. En paria i international sammenhæng, som bryder de internationale aftaler – vi selv har underskrevet – på striben. Vi er på vej mod politistaten, hvor retssikkerheden er ikke eksisterende, og hvor mennesker kan slæbes for retten og dømmes for at udvise solidaritet med forfulgte mennesker på flugt.

Det stærkeste ord i verden er Nej, sagde digteren Carl Scharnberg.

Så lad os da sige Nej. Et højt og tydeligt nej – et umisforståeligt Nej!

Mange kampe forestår. Det bliver hverken nemt eller omkostningsfrit – men det er nødvendigt.

Kampen for demokratiet er i dag først og fremmest en solidarisk kamp for fred, frihed og menneskerettigheder – mod imperialismen, krig og undertrykkelse. Strømmen skal og kan vendes.

Byd dem trods.

Når uret bliver ret – bliver modstand en pligt.